

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/1212/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119335896
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119335896.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: F. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXXX/XX A, XXX XX O., zast. právnym zástupcom: Mgr. Igor Šumichrast, advokát, so sídlom Račianska 1572/72, 831 02 Bratislava-Nové Mesto; proti povinnému: V. S. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. svet XXXX/XX, 940 02 Nové Zámky, o vymoženie 11 200,00 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1212/2019 zo dňa 5. augusta 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1212/2019 zo dňa 5. augusta 2019 zrušuje a vec vracia vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením sp. zn. 8Ek/1212/2019 zo dňa 5. augusta 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku zamietol.

2. Vychádzal zo zistenia, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 22. 07. 2019 domáhal od povinného vymoženiu peňažného nároku - istiny vo výške 11 200,00 Eur s príslušenstvom na základe rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k.: 25Co/120/2018 - 267, zo dňa 26. 03. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. 05. 2019 a vykonateľnosť dňa 14. 05. 2019 (ďalej len ako „exekučný titul“) v spojení s rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 5C/316/2014, zo dňa 10. 11. 2016. Oprávnený sa tiež domáhal náhrady trov exekúcie oprávneného vo výške spolu 306,64 Eur. Na majetok povinného bol uznesením Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 29OdK/96/2018, zo dňa 08. 11. 2018, zverejneným v Obchodnom vestníku 219/2018 pod č. K 086948, dňa 14. 11. 2018, vyhlásený konkurz a do funkcie správcu bol ustanovený ADVO INSOLVENCY, k.s., IČO: 46 772 910, so sídlom kancelárie Hollého 10, 949 01 Nitra, zn. správcu: S 1604 a súčasne súd oddlžil povinného tak, že ho zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze, a to v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Na majetok podliehajúci konkurzu nie je možné počas konkurzu v zmysle ustanovenia § 167f zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších prepisov (ďalej len „ZoKR“) viesť exekučné konanie a už začaté konanie musí byť zastavené. Podľa záverov súdu vymáhaná pohľadávka vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz a súčasne nepatrí medzi pohľadávky, ktoré sú oddlžením nedotknuté. Keďže túto pohľadávku je možné uspokojiť len v konkurze, neboli splnené podmienky na to, aby súd v danej veci udelil poverenie na vykonanie exekúcie.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený sťažnosť, v ktorej žiadal, aby súd napadnuté rozhodnutie zmenil a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie v zmysle podaného návrhu. Uviedol, že vyšší súdny úradník dospel k nesprávnemu záveru ohľadom skutočnosti, že pohľadávka s príslušenstvom uplatnená oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie „nepatrí medzi pohľadávky, ktoré sú oddlžením nedotknuté, z čoho vyplýva, že uvedenú pohľadávku

je možné uspokojiť len v konkurze.“ Naopak, oprávnený je názoru, že vymáhaná pohľadávka spadá medzi pohľadávky, ktoré sú oddĺžením nedotknuté. Podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR, oddĺžením je nedotknutá (o. i.) pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky. Ako vyplynulo zo skutkového stavu zisteného v konaní vedeným Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 5C/316/2014, oprávnený ako žalobca požiadal povinného ako žalovaného (v tom čase vykonávajúceho funkciu súdneho exekútora) o vykonanie exekúcie pre vymożenie jeho pohľadávky vo výške 10.910,08 Eur. Povinný ako súdny exekútor bol súdom poverený na vykonanie tejto exekúcie, ktorá sa mala viesť predajom nehnuteľnosti, ktorej bol oprávnený spoluvlastníkom. Oprávnený využil možnosť postupu podľa § 166 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 a ako podielový spoluvlastník draženej nehnuteľnosti zložil do začiatku dražby na účet povinného určenú cenu draženej podielu, a to dňa 08.12.2011 sumu 5.600,- Eur ako dražobnú zábezpeku podľa § 142 ods. 1, 3 a 4 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017) a dňa 19.12.2011 sumu 5.600,- Eur (ako sumu do stanoveného najnižšieho podania), t. j. spolu sumu 11.200,- Eur (určená výška najnižšieho podania - cena draženej nehnuteľnosti). Povinný ako súdny exekútor vyhotovil dňa 22.02.2012 o udelení príklepu na dražbe spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti zápisnicu, v zmysle ktorej schválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu na draženej nehnuteľnosti oprávnenému v súlade s § 166 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017). Následne exekučný súd uznesením č. k. 17Er/605/2008-31 zo dňa 03.09.2012 príklep udelený pri tejto dražbe neschválil. Z Exekučného titulu ďalej vyplýva, že dokazovaním bolo zistené, že povinný porušil svoju povinnosť vrátiť po rozhodnutí exekučného súdu o neschválení príklepu, sumu zaplatenú ako cenu draženej nehnuteľnosti. dražiteľovi t.j. oprávnenému. Povinný ako súdny exekútor nebol vlastníkom zložených peňazí, tieto mohol držať na svojom účte iba do schválenia rozvrhu výťažku, resp. do rozhodnutia o príklepe. Následne bol povinný ich vydať oprávnenej osobe, v tomto prípade oprávnenému ako neúspešnému vydražiteľovi. Povinný ako súdny exekútor s dlhoročnou praxou musel mať vedomosť o skutočnosti, že sumu zloženú oprávneným ako vydražiteľom vo výške 11.200,- Eur (ktorej vymożenia sa domáha) je povinný bez zbytočného odkladu po neschválení príklepu vrátiť oprávnenému, avšak na výzvu oprávneného na jej vrátenie nereagoval. Všetky uvedené skutočnosti podľa oprávneného poukazujú úmyselné konanie povinného pri spôsobení škody. Oprávnený zároveň predložil súdu upovedomenie o vznesení obvinenia zo dňa 28.06.2018 voči povinnému a uznesenie ORPZ, OKP Nové Zámky, pod ČVS:ORP-87/2-VYS-NZ-2016 zo dňa 18.10.2018 o vznesení obvinenia povinnému pre prečin sprenevery v zmysle § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov. Dňa 05. 11. 2019 oprávnený súdu oznámil, že mu bolo doručené upovedomenie o podaní obžaloby na povinného.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa §245 CSP, v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

8. V zmysle § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia

pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je dôvodná. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení oprávneného a obsahu spisu, ktoré v tomto štádiu konania poskytli dostatočný podklad pre rozhodnutie o sťažnosti.

10. Podľa § 167f ods. 1, ods. 2 ZoKR, na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať ani viesť exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie. Ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

11. Podľa § 166c ods. 1 ZoKR, oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky

- a) pohľadávka veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, ak takáto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté,
- b) pohľadávka z právnej pomoci poskytnutej dlžníkovi Centrom právnej pomoci v súvislosti s konaním o oddĺžení,
- c) zabezpečená pohľadávka v rozsahu, v ktorom je krytá hodnotou predmetu zabezpečovacieho práva; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté,
- d) pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky,
- e) pohľadávka dieťaťa na výživné vrátane príslušenstva takejto pohľadávky,
- f) pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi,
- g) peňažný trest podľa Trestného zákona,
- h) nepeňažná pohľadávka.

12. Úlohou sťažnostného súdu bolo polo s poukazom na uplatnené dôvody sťažnosti oprávneného ako aj dôvody zamietnutia jeho návrhu na vykonanie exekúcie posúdiť, či pohľadávka oprávneného vymáhaná proti povinnému v tomto exekučnom konaní je pohľadávkou oddĺžením povinného nedotknutou. Zákonodarca v ust. § 166c ods. 1 ZoKR vymedzil kategóriu nárokov, ktoré by napriek oddĺženiu mali byť ich veriteľovi zachované. Je tak možné konštatovať, že oddĺženiu (účinku nevymáhateľnosti) podliehajú v zásade všetky pohľadávky veriteľov, ktoré si prihlásili do konania, alebo ktoré si do konania prihlásiť mohli s výnimkami, ktoré sú vyvážené pomerovaním s inými záujmami, ktoré majú podľa zákonodarcu prednosť alebo väčšiu dôležitosť pred účelom oddĺžovacieho konkurzu, ktorým je riešenie úpadku dlžníka. Ide o pohľadávky, ktorých sa oddĺženie netýka a sú zachované v celom rozsahu, pričom je právne irelevantné, či si veriteľ v konkurze takúto pohľadávkou prihlási. Vzhľadom na funkciu týchto pohľadávok zákon zachováva ich vymáhateľnosť v celom rozsahu počas oddĺžovacieho konania a aj po jeho skončení. Do katalógu týchto pohľadávok zákonodarca v ust. § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR zahrnul aj pohľadávkou zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky

13. Úvodom súd konštatuje, že pokiaľ oprávnený súdu predložil na preukázanie dôvodnosti sťažnostných námietok uznesenie orgánov činných v trestnom konaní o vznesení obvinenia povinnému pre prečin sprenevery, takéto uznesenie nie je rozhodnutím, ktorým by bol súd viazaný. Súd je viazaný len rozhodnutím príslušných orgánov (súdu) o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal (§193 CSP). Uznesenie o vznesení obvinenia svedčí len o dôvodnosti podozrenia, že skutok majúci znaky konkrétneho (úmyselného) trestného činu spáchala určitá osoba. Nemôže tak mať silu dôkazného prostriedku vo vzťahu k osvedčeniu skutočností rozhodných pre právne posúdenie daného prípadu v zmysle predchádzajúceho odseku, keďže v ňom nie je príslušným orgánom s konečnom platnosťou vyslovené, že povinný sa aj skutočne dopustil úmyselného konania, ktoré je mu kladené za vinu.

14. Súd potom pri posúdení daného prípadu vychádzal z rozsudku Okresného súdu Galanta sp.zn. 5C/316/2014 zo dňa 10. 11. 2016 a rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k.: 25Co/120/2018 - 267 zo dňa 26. 03. 2019, ktoré rozhodnutia boli exekučnému súdu predložené ako podklad pre vedenie exekúcie proti povinnému.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací v rozsudku č.k.: 25Co/120/2018 - 267 zo dňa 26. 03. 2019 vydaného v právnej veci oprávneného (v procesnej pozícii žalobcu) proti žalovanému 1.: JUDr. Jozef Kapronczai, súdny exekútor so sídlom Galanta, Švermová 273, IČO: 42 133 882, a povinnému ako žalovanému 2., v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia 11.200,- Eur, o odvolaní oprávneného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 5C/316/2014-144 zo dňa 10.11.2016, rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a povinného zaviazal zaplatiť oprávnenému sumu 11.200,- Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobu voči žalovanému 1. zamietol.

16. Súdny oboch inštancií pri svojej rozhodovacej činnosti vychádzali z nasledovného skutkového stavu.

17. Oprávnený požiadal povinného ako súdneho exekútora o vykonanie exekúcie pre vymozenie jeho pohľadávky vo výške 328.677,- Sk, t. j. 10.910,08 Eur voči sestre oprávneného. Povinný bol súdom poverený na vykonanie tejto exekúcie, ktorá sa mala viesť predajom nehnuteľnosti v spoluvlastníctve oprávneného a jeho sestry. Oprávnený využil možnosť postupu podľa § 166 ods. 2 EP v znení účinnom do 31.3.2017 a ako podielový spoluvlastník draženej nehnuteľnosti zložil do začiatku dražby na účet exekútora určenú cenu draženého podielu, a to dňa 8.12.2011 sumu 5.600,- Eur (ako dražobnú zábezpeku podľa § 142 ods. 1, 3 a 4 EP v znení účinnom do 31.3.2017) a dňa 19.12.2011 sumu 5.600,- Eur (ako sumu do stanoveného najnižšieho podania), t. j. spolu sumu 11.200,- Eur (určená výška najnižšieho podania - cena draženej nehnuteľnosti). Povinný vyhotovil dňa 22.2.2012 o udelení príklepu pri dražbe spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti zápisnicu, v zmysle ktorej schválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu na draženej nehnuteľnosti oprávnenému v súlade s ust. § 166 EP v znení účinnom do 31.3.2017. Následne exekučný súd uznesením č. k. 17Er/605/2008-31 zo dňa 3.9.2012 príklep udelený pri tejto dražbe neschválil. Povinný však oprávnenému zaplatenú cenu spoluvlastníckeho podielu draženej nehnuteľnosti nevrátil. Následne bol povinný rozhodnutím ministra spravodlivosti SR s účinnosťou od 26.3.2014 odvolaný z funkcie súdneho exekútora a do funkcie jeho náhradníka bol ustanovený JUDr. Jozef Kapronczai. Ešte pred odvolaním povinného z výkonu funkcie súdneho exekútora, mal tento v roku 2013 pozastavenú činnosť a jeho zástupcom sa najskôr stala súdna exekútorka JUDr. Pelánková a od 7.11.2013 exekútor JUDr. Jozef Kapronczai. Exekútorský účet po povinnom prebral so zostatkom 26,93 Eur.

18. Keďže rozhodnutím odvolacieho súdu došlo k zmene rozsudku súdu prvej inštancie, sťažnostný súd pri posúdení daného prípadu ďalej vychádzal najmä z rozhodnutia súdu odvolacieho, ktorý na podklade zisteného skutkového stavu dospel k právnomu záveru, že povinný porušil právnu povinnosť vrátiť oprávnenému zaplatené najnižšie podanie dražiteľovi po tom, čo súd príklep udelený týmto súdnym exekútorom neschválil. V danom prípade škodu spôsobenú povinným oprávnenému súd ustálil v sume 11.200,- eur, ktorú oprávnený zaplatil ako vydražiteľ spoluvlastníckeho podielu na draženej nehnuteľnosti, avšak povinný ako súdny exekútor si ju bezdôvodne po neschválení príklepu súdom ponechal, čím vzhľadom na to, že vydražiteľ sa nestal vlastníkom draženej nehnuteľnosti, došlo k ujme spočívajúcej v zmenšení majetkovej sféry oprávneného. V danom prípade súd ustálil aj priamu príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním súdneho exekútora spočívajúcom v bezdôvodnom ponechaní si sumy 11.200,- Eur a ujmom v majetkovej sfére oprávneného, ktorá tým nastala. Z pohľadu odvolacieho súdu nebolo pochybností o tom, že tento protiprávneho konania sa dopustil povinný, ktorý po zaplatení najnižšieho podania podľa § 166 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, ktoré mal viesť na osobitnom bankovom účte (§ 12 ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017) s týmito nakladal v rozpore so zákonom (Exekučným poriadkom).

19. Na podklade obsahu rozsudku odvolacieho súdu súd dospel k jednoznačnému záveru, že vymáhaná pohľadávka je pohľadávkou zo zodpovednosti za škodu tak, ako to ustálil odvolací súd vo svojom rozsudku zo dňa 26. 03. 2019. Odvolací súd však v odôvodnení tohto rozhodnutia zároveň konštatoval, že z pohľadu povinného ide o objektívnu zodpovednosť, teda zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie povinného. Zavinenie povinného nebolo predmetom posúdenia súdov v základnom konaní a preto odôvodnenie exekučného titulu priamo nedáva odpoveď na otázku, či škodové konanie povinného bolo úmyselné. Exekučný súd sa preto musel prejudiciálne vysporiadať s otázkou zavinenia povinného na vzniku škody a posúdiť, či v danom prípade ide o takú pohľadávkou oprávneného, pri ktorej bolo úmyslom zákonodarcu zamedziť účinku jej nevymáhateľnosti, resp. zamedziť následnej strate právneho nároku oprávneného na jej splnenie.

20. Na úvod súd považuje za potrebné vo všeobecnosti uviesť, že zavinenie vo všeobecnosti možno charakterizovať ako psychický vzťah škodcu vo vzťahu k svojmu protiprávnemu konaniu a ku škode ako následku takéhoto konania. Je založené na zložke intelektuálnej (zložka vedenia), ktorá zahŕňa vnímanie konajúcej osoby vo vzťahu k predmetom, javom, či procesom na podklade jej znalostí a skúseností a na zložke vôľovej, ktorá zahŕňa chcenie vlastným protiprávnym úkonom spôsobiť škodu alebo uzrozenie, že svojím protiprávnym konaním škodu spôsobí. Tieto zložky sú prejavené v rozhodnutí konať určitým spôsobom. Zavinenie môže mať buď formu úmyslu alebo nedbanlivosti (vymedzenie zakotvené v §15, § 16 Trestného zákona je použiteľné na celý právny poriadok).

21. Zavinenie vo forme úmyslu je dané vtedy, ak konajúci vedel, že škodu môže spôsobiť (úmysel priamy), alebo vtedy, ak konajúci vedel, že škodu môže spôsobiť a pre prípad, že ju spôsobí, s tým bol uzrozený (úmysel nepriamy). Uzrozenie konajúceho so spôsobením škody pri nepriamom úmysle vyjadruje jeho aktívny vzťah ku škodovému následku, ktorý ale nie je cieľom jeho jednania a ani nevyhnutným prostriedkom k dosiahnutiu ním sledovaného cieľa, ale jeho vedľajším následkom, kde je konajúca osoba uzrozená s tým, že dosiahnutie ním sledovaného cieľa predpokladá spôsobenie takéhoto škodlivého následku. O takomto uzrození možno uvažovať vtedy, ak konajúci nemohol počítať so žiadnou konkrétnou okolnosťou, ktorá by mohla škodovému následku zabrániť.

22. V prejednávanej veci sťažnostný súd na podklade vyššie uvedeného výkladu nemal pochyb o tom, že v danom prípade je predmetom vymożenia pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním povinného, a to vo forme nepriameho úmyslu. Súd v tejto súvislosti pripomína, že dokazovaním v základnom konaní bolo zistené, že povinný ako súdny exekútor porušil svoju elementárnu povinnosť vrátiť po rozhodnutí exekučného súdu o neschválení príklepu sumu zaplatenú ako cenu draženej nehnuteľnosti dražiteľovi - teda oprávnenému. Táto povinnosť pre povinného jednoznačne vyplývala z účelu a zmyslu v tom čase účinného Exekučného poriadku, ako aj zo základného spoločenského princípu demokratickej spoločnosti, t. j. princípu dobrých mravov a v neposlednom rade z ust. čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V tom čase účinný Exekučný poriadok súdnemu exekútorovi neumožňoval ponechať si sumu zloženú vydražiteľom a tento bol povinný ju po neschválení príklepu súdom dražiteľovi vrátiť, keďže nebol vlastníkom zložených peňazí a tieto mohol mať v držbe na osobitnom účte iba do schválenia rozvrhu výťažku, resp. do rozhodnutia o príklepe. Následne bol povinný ich vydať oprávnenému ako vlastníkovi týchto finančných prostriedkov (bod. 20 a 21 rozsudku odvolacieho súdu). Pokiaľ povinný takto nepostupoval, aj keď bol osobou znalou práva ako aj svojich povinností súdneho exekútora, mal vedomosť a musel byť uzrozený s tým, že nevrátením týchto finančných prostriedkov spôsobí oprávnenému ujmu na majetku. Podľa obsahu exekučného titulu povinný bol v celom priebehu konania pasívny, na svoju obranu neoznačil ani nepredložil žiadne dôkazné prostriedky a nevrátenie zloženej sumy oprávnenému v základnom konaní primeraným spôsobom nevysvetlil. V posudzovanom prípade súd vzhľadom na ustálené skutkové okolnosti nezistil ani existenciu žiadnych takých okolností, ktoré by mohli zamedziť vzniku škody v dôsledku protiprávného konania povinného, pre ktoré by bolo vôbec možné uvažovať o prípadnom nedbanlivostnom zavinení. Z pohľadu sťažnostného súdu tak škodové konanie povinného ustálené v exekučnom titule preukázateľne napĺňa znaky úmyselného konania. Pohľadávku vymáhanú v tomto exekučnom konaní preto sťažnostný súd posúdil ako pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoRK oddĺžením povinného nedotknutú. Účinky vyhlásenia oddĺžovacieho konkurzu na majetok povinného (v podobe zákazu začatia vedenia exekučného konania) sa preto na prebiehajúce exekučné konanie nevzťahuje (§ 167f ZoKR).

23. Z uvedených dôvodov sťažnostný súd považujúc sťažnosť oprávneného za dôvodnú napadnuté rozhodnutie podľa § 250 ods. 2 CSP zrušil a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie. Súd pre úplnosť dodáva, že vzhľadom na znenie § 202 ods. 1 Exekučného poriadku (v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník) neboli splnené zákonné podmienky na zmenu napadnutého rozhodnutia. Úlohou vyššieho súdneho úradníka bude znovu preskúmať návrh na vykonanie exekúcie vrátane príloh (§ 48, § 53 Exekučného poriadku) a v prípade splnenia zákonom stanovených podmienok vydať v zmysle podaného návrhu poverenie na vykonanie exekúcie, v ktorom určí aj rozsah nároku oprávneného na náhradu trov exekučného konania (§ 396 ods. 3 CSP per analogiam). Vyšší súdny úradník je právnym názorom súdu vysloveným v tomto rozhodnutí viazaný (§ 250 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti tomuto uzneseniu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).